

[A. C. Normann.]

man må se tingene i sammenhæng, og måske af evnen til i en vis grad at se tingene i en økonomisk sammenhæng. Det ærede medlem forstod godt, at det var fristende for mig, som han sagde, at rode op i gryden, den gryde, der indeholder oppositionens grød, og heri ligger jo en slags indrømmelse. Det er ikke min mening at rode op i grøden ved enhver lejlighed, men her, hvor vi taler om udvidelse af eksportkreditter op til 1½ milliard og drøfter hele Danmarks eksportsituation, synes jeg faktisk, det er rimeligt at lugte lidt til den grød, oppositionen koger, bl. a. for at få lejlighed til at advare imod, at man lader den brænde på, for det er det, den er ved at gøre.

Det ærede medlem taler i dag om tilbagebetaling af tvangslånet, så vidt jeg husker 400 mill. kr., lagt til venstres og konservatives forslag om skattnedsættelse på 800 mill., og jeg har nævnt en række udgiftsforøgelser, vi har været enige om, og også nogle, vi vil blive enige om i den kommende tid. Jeg forstår altså, at det ærede medlem ikke, selv efter det, der er foregået, efter de advarsler, der er rettet til venstre og de konservative ikke alene fra det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, men også fra den — stadig efter Vestkysten — førende liberale økonom her i landet, professor Nyboe Andersen, nærer nogen betænkelighed ved, at man forøger købekraften med måske henimod 1½ milliard kroner. Det undrer mig alligevel en lille smule, at det er så let at få sig til at sige alt dette, som ser godt ud i mange menneskers øjne, der har en ringere forståelse af tingene, end det ærede medlem hr. Anker Lau burde have. Vil det virkelig sige, at det ærede medlem hr. Anker Lau mener, at det ikke vil give nogen forøgelse af forbruget, hvis man gennemfører den politik? Vil det virkelig sige, at det ærede medlem mener, at det ikke vil skabe et pres på priserne opad og højere omkostninger, at man forøger købekraften på den måde på et tidspunkt, hvor man ikke kan udvide forbruget, fordi alle hænder er beskæftiget? Jeg indrømmer, at sagen kunne diskuteres på en hel anden måde, hvis vi stod i den situation, som kan komme, før vi aner det, at vi havde en nævneværdig arbejdsløshed.

Det ærede medlem siger, at jeg har

givet udtryk for, at vi altså ikke kan tåle en skattnedsættelse. Det har jeg ikke, men jeg har hæftet mig meget stærkt ved den måde, hvorpå en sådan skattnedsættelse bør komme. Vi har haft en forbrugsstigning i det sidste års tid på en halv snes procent og en produktivitetsstigning, der er lidt mindre. Altså, i øjeblikket er forbruget i gang med at løbe fra produktionen, og det løber noget hurtigere i forhold til produktionen, end det har gjort i de sidste 2-3 år. Vi er altså inde i en udvikling, der i den henseende er farlig, og jeg synes faktisk, det måtte være rimeligt at fordre af venstre og de konservative, at de også, når de taler om erhvervslivets stilling i det nye markedsområde, hæftede sig ved, hvilke omkostninger erhvervslivet her får at arbejde med. Erhvervslivets egne folk er i meget, meget høj grad opmærksom på dem; det har vi hørt, som nu har siddet og talt med 150 deputationer i toldlovsudvalget.

Nej, det kommer meget an på dels det omfang, hvori man begynder en sådan politik, dels måden; jeg har antydnet det før, det drejer sig om spørgsmålet om proportional skat, altså om at hæve loftet over de indtægtsgrupper, for hvem den proportionale skat skulle gælde. Jeg har altså egentlig den opfattelse, at hvis man hæver loftet, således at flere indtægtsgrupper kommer ind under den proportionale beskatning, vil det bidrage til at give sådanne skatteydere en større interesse for merindkomst og dermed en større interesse for at deltage i produktionens øgning.

Niels Andersen: Det er rigtigt, at der er en meget nøje sammenhæng mellem de lovforslag, vi behandler i øjeblikket, og som omfatter toldspørgsmålene og valutaspørgsmålene og naturligvis traktaten med de syv. I forbindelse med disse problemer skal det foreliggende lovforslag ses, og jeg betragter det som værende rigtigt, at man i den overgangsperiode, der nu kommer, hvor man går fra en meget stærk beskyttelsespolitik ud i en mere frisk blæst, skal have noget at støtte sig til. Et lovforslag som det foreliggende kan man netop godt kalde en slags støtteforanstaltning for erhvervslivet, og en sådan lovgivning vil